

було дуже цікаво прочитати давньогрецький міф та дізнатися про Альбера Камю, як про філософа більше. Думаю кожен, хто прочитав «Міф про Сізіфа» найперше зміцниться духовно та зрозуміє, що майбутнє у його руках. Особисто для мене, «Міф про Сізіфа» постає своєрідним гуманістичним маніфестом, оскільки закликає продовжувати жити, не зважаючи на всі труднощі, що трапляються на шляху. Ми, як і герой повинні бути сильними та витривалими. На мій погляд, життя варте того, щоб його прожити, оскільки безглуздо позбутися задоволення спробувати прожити життя, в якому є стільки прекрасного, і в результаті зрозуміти, що це було варте того. Якщо життя подароване людині, то в ньому є сенс!

Козбур А.

Науковий керівник- доц. Поперечна Г. А.

ЧИ МОЖЛИВА ІДЕАЛЬНА ДЕРЖАВА У СУЧАСНОМУ СВІТІ?

Сьогодні, як і тисячі років назад, на моє переконання, немає однозначного поняття ідеальної держави, як немає єдино-правильної думки серед людей у баченні ідеальної держави. Тому, що ідеали держави завжди будуть формуватися в призмах мільйонів суб'єктів її пізнання, роздумів та ідей. Сотні держав пройшли від давнини, починаючи з примітивних соціальних груп до сьогодення, де державотворчими процесами є нації, класи, ідеології та соціально-правові інститути. Протягом історії різні суб'єкти по-різному бачили ідеальність держави, де для завойовників була ідеальна імперія - для поневолених - вільна держава, де для гнобителів та тиранів була ідеальна авторитарна держава, для простого люду - республіка. Проте, це питання однозначно не може бути без відповіді, тому я постараюсь прийти хоча б до єдиного узагальнення.

Історичний та біологічний прогрес протягом історії сучасної людини нагородив її не тільки знаряддями праці, але і можливістю передавати культурні надбання та історичну спадщину попередніх поколінь наступним, що дозволило людині розумній вийти за рамки досвіду одного покоління, і цей досвід накопичувати і множити. Так почали виникати перші соціальні общини, племена і поселення, які вже тоді мали ознаки «мікродержав». Тоді появилися перші ознаки державності, як примітивна фінансова система, влада у вигляді вождя або лідера, який приймав рішення, судив та визначав правила існування общин, каста воїнів, які були інструментом захисту від зовнішніх загроз, так і засобом політичної волі вождя. Всі решта учасники займалися різним ремеслом, проте віддавали частину набутих цінностей для утримання тодішніх «державних службовців» в заміну на базові потреби у вигляді безпеки, правосуддя та містично-культурних потреб, які в подальшому розвитку держави розділились на духовні та культурні. Якщо взяти в загальних рисах, то така держава існує і дотепер.

З ростом населення та культурної спадщини людства общини об'єднувались добровільно та примусово і формували етноси, об'єднувались та поглинали інші етноси, виникали складні державні утворення на територіях їхнього проживання. Ущільнювався і політичний та державний досвід, який дав можливість людям будувати цілі цивілізації та ускладнювати поділ людей на класи та соціальні групи. В різних цивілізаціях розвивалися різні правила державного будівництва в залежності від історичних подій, ідей та, найбанальніше, політичної боротьби та інтриг, які в зачасту використовували державу як символ найвищої влади для власної самореалізації. В один переломний для людства момент, політика та держава настільки переплелись, що стали невід'ємними один від одного. Саме в цей ранній період, після низки державницьких експериментів, монополію здобули монархії, які керували цивілізованими державами більшу частину їхньої історії, проте це були лише політичні механізми, державні ознаки майже лишались ті самі.

Людина, як істота соціальна, постійно інтегрується в складніші соціуми, подібно клітинам, які формують організм. Починаючи від сім'ї, общини і закінчуючи націями і державними проектами, цей процес і досі триває в світлі сучасних процесів глобалізації. Тут і починається основна розбіжність ідеалізації держави з точки зору звичайного її учасника та суб'єктів її управління, так як звичайний учасник держави опирається в основному на соціальні потреби і поверхневі економічно-політичні процеси. В той час, як суб'єкти управління бачать державу, як великий організм, з власними глобальними геополітичними потребами та інтересами, де соціально-економічний стан є лише станом здоров'я, якщо взяти в грубому порівнянні, але далеко не завжди головним пріоритетом, як для більшості її учасників. Тут держава може нехтувати інтересами своїх учасників для досягнення своїх цілей. Протягом всієї історії людства цілі завжди були далеко суб'єктивними. До сучасних держав мало рішень приймалось спеціальними інтелектуальними організаціями, а приймались одноосібно і ґрунтувались на амбіціях, пісі, марносластві та жадності. Такі держави були узурпаторськими і паразитичними, і були ідеальними, виключно, для правлячої еліти і свити, яка її обслуговувала. Є і друга сторона медалі, де талановиті державники, проти інтересів громадян розширювали території держави та множили багатство і добробут. Проте, найчастіше, держава сама нав'язує своїм громадянам правильні ідеали держави добровільно чи примусово, і, враховуючи рівень освіченості населення, це майже завжди було успішно. А на сучасному етапі, з появою державної пропаганди, держава може доводити суспільну думку до абсурду.

Отже, протягом своєї історії людство пройшло чимало форм правління та державних формувань, проте, не можна категорично стверджувати, що є якісь ідеальніші за інші держави. Кожна форма державного

устрою зі своїми державними ідеалами є дуже суб'єктивною, і кожна заслуговує на свою утопію і антиутопію. Так як зараз, теперішній світовий порядок передбачає демократію з її цінностями - ми будуємо бачення ідеальної держави в призмі тих тенденцій, які відбуваються в світі на даний момент. Якби в середині ХХ ст. перемогли автократичні диктатури, ми б сьогодні мали інші цінності та ідеали. Аналогічно, якби все таки відбулась світова соціалістична революція - це також був би інший світ з іншими ідеалами. В ідеалі кожен з цих державних устроїв був створений для кращого життя людей, проте, людська реалізація кожного з цих сценаріїв привела не завжди до позитивних наслідків.